

Col·lecció	ARCHITECTURE
Sinèrgia	Garden City
Essència	Gingebre

La naturalesa càlida del gingebre et recupera quan hi ha hagut una pèrdua d'energia física o emocional. També és un potent afrodisíac, que ajuda a contribuir en la construcció d'un ambient saludable i vigoritzant.

Fitxa Tècnica

Nom Científic: Zingiber Officinale

Propietats:

- Tònic Sexual
- Afrodisíac
- Revitalitzant
- Digestiu
- Antiàlgic

Fragància: Picant, pungent, vigorosa.

Utilitats:

- Energia i benestar psicoemocional
- Contraresta la fatiga mental i sexual
- Afavoreix el trànsit intestinal

D'on s'extreu:

De la planta sencera, a partir d'un procés de destil·lació per vapor d'aigua.

Precaucions: Cap contraindicació és coneguda a dosis recomanada.

Mantenir allunyat de l'abast dels nens.

Descripció i Evolució de l'oli essencial de Gingebre:

Aquesta essència de la família de les zingiberàcies, prové de les regions del Japó, la Xina, l'Índia, i de diferents zones d'Oceania.

Es tracta d'una espècie que creix amb més facilitat en climes càlids i requereix de forces cuidats per al seu creixement. Durant l'edat mitjana i part de l'edat moderna, el Gingebre es troba present en molts remeis per a les nàusees, especialment en regions de la Xina i l'Índia. No obstant això, amb el pas del temps, el seu oli essencial, va anar adquirint un gran protagonisme, particularment des de la seva arribada a les regions europees, en l'àmbit de la perfumeria i de la sexualitat, i va anar perdent força com a remei medicinal.

Dioscòrides al Segle I, fa un primer recull de les propietats de Gingebre en el seu mostrari denominat "Historia Natural", en el que mencionava, a més de les seves característiques, la imposició d'aranzels al conreu d'aquesta planta per part de la Índia.

D'altra banda, els historiadors Justo L. Moreno i Lorenzo E. López, també afirmen que durant els segles XV i XVI, el producte havia estès tanta rumorologia, que fou un dels incentius que impulsà Colón a emprendre el seu viatge fallit a l'Índia Oriental.

Aquesta espècie de mitologia bonicària sobre les propietats del producte que té el seu origen en el primer contacte occidental amb l'espècie, a partir de les expedicions de Marco Polo a la Xina i a l'Índia entre els anys 1280 i 1290, entre les quals es destacaven els seus usos com a potenciador sexual i com a fragància.

Pel que fa a la seva introducció al continent americà, fou liderada per Francisco de Mendoza, fill del primer virrei mexicà, el qual també decidí portar part de la mercaderia i de les llavors de la planta a Espanya, particularment a la regió d'Andalusia, per la similitud del seu clima càlid amb els requeriments en l'àmbit del clima que reclamava la planta. A partir d'aquest moviment, Andalusia es converteix en una de les regions de conreu de Gingebre més importants d'Europa i aquesta espècie passa a ser un dels signes d'identitat de la regió, mentre s'introdueix de manera menys abundant a la resta de la península.